

Biblická čtení:

Ámos 8, 4-7: Slyšte to vy, kdo bažíte po ubožákovi a kdo chcete odstranit pokorné v zemi. Říkáte: „Kdy už pomine novoluní, abychom zas prodávali obilí, a den odpočinku, abychom otevřeli sýpku, na míře ubírali, na ceně přidávali a podváděli falešnou váhou, abychom si koupili nuzáky za stříbro, ubožáka pro pár opánků, a abychom prodali obilní zadinu.“ Přísahal Hospodin při sobě, při Pýše Jákobově: Nikdy nezapomenu na žádný jejich skutek.

1. List Timoteovi 2, 1-7: Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímlyvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu. Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, který dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědectví v určený čas. Byl jsem ustanoven hlasatelem a apoštolem tohoto svědectví – mluvím pravdu a nelžu – učitelem pohanů ve víře a v pravdě.

Lukáš 16, 1-13: Svým učedníkům řekl: „Byl jeden bohatý člověk a ten měl správce, kterého obvinili, že špatně hospodaří s jeho majetkem. Zavolal ho a řekl mu: ‚Čeho ses to dopustil? Slož účty ze svého správcovství, protože dále nemůžeš být správcem.‘ Správce si řekl: ‚Co budu dělat, když mne můj pán zbavuje správcovství? Na práci nejsem, žebrat se stydím. Vím, co udělám, aby mne někde přijali do domu, až budu zbaven správcovství!‘ Zavolal si dlužníky svého pána jednoho po druhém a řekl prvnímu: ‚Kolik jsi dlužen mému pánovi?‘ On řekl: ‚Sto věder oleje.‘ Řekl mu: ‚Tu je tvůj úpis; rychle sedni a napiš nový na padesát.‘ Pak řekl druhému: ‚A kolik jsi dlužen ty?‘ Odpověděl: ‚Sto měr obilí.‘ Řekl mu: ‚Tu je tvůj úpis; napiš osmdesát.‘ Pán pochválil toho nepoctivého správce, že jednal prozíravě. Vždyť synové tohoto světa jsou vůči sobě navzájem prozíravější než synové světla. Já vám pravím: I nespravedlivým mamonem si můžete získat přátele; až majetek pomine, budete přijati do věčných příbytků. Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké. Jestliže jste nespravovali věrně ani nespravedlivý majetek, kdo vám svěří to pravé bohatství? Jestliže jste nebyli věrní v tom, co vám nepatří, kdo vám dá, co vám právem patří? Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět, a druhého milovat, k jednomu se přidá, a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.“

Promíjet dluhy, smysluplně rozhazovat

Dnešní podobenství je unikátně zapsáno jen u Lukáše. Odborníci říkají, že tady máme zapsána Ježíšova slova, a to doslovně. Je mu těžko porozumět, nemyslíte? Chybí totiž výklad toho příběhu. Podobenství mluví o majetku a o zcela netradičním vztahu k němu. Dovolím si pouze několik myšlenek:

Ježíš byl obviňován zbožnými v Izraeli, že jí s celníky. Pro náš příběh to ukazuje na to, že Ježíš nebyl naivka, ale ze setkávání s celníky poznal mnohé z tehdejší „šedé ekonomiky“. Tedy něco, o čem my nemáme vesměs ponětí ani v dnešní době. Cokoli vyplave napovrch, nás jen zdrtí, že vůbec mohou být podvodníci, vydávající se za seriózní občany, kteří nějak vydělají bokem milióny. Pro Ježíše nic neobvyklého a neznámého.

Na této znalosti je založen dnešní příběh.

Správce je obviněn, že špatně hospodaří s pánovým majetkem. Netušíme, o co jde a zdali je obvinění oprávněné. Pro pána to však znamená, že správce u něj práci skončí a má

složit účty. Snad to znamená předat výsledky své práce, aby na nich mohl začít stavět správce nový, nebo sám pán. Když nějakou práci končíme, složit účty a předat nástupci. Neutěci od všeho, uraženě, či s obavou, co se objeví. Správce není uvězněn, ani odsouzen, jen propuštěn. Musí se o sebe postarat. A to je důležitá stránka příběhu. Správce se začne aktivně starat o svou budoucnost. Pro nás je to těžko přijatelné, že končící správce nyní prokazatelně pánovi škodí, protože dluhy, které mají u něj lidé, pozoruhodně nechá snížit. Tím si zavazuje přízeň dlužníků do budoucna. Ale pozor, nekrade majetek ani peníze, ale umazává pohledávky lidí a odpouští dluhy vůči pánovi. A je za to paradoxně chválen. Tedy pánovi málo záleží na majetku, ale ocení, když správce tím majetkem pomůže jiným.

Takže si to shrňme, nejprve co ne:

Vést zbožné řeči, nadávat na poměry a vlastní situaci, ale nedělat nic.

Pán Bůh není potěšen, když hromadíme církevní majetek – obvykle se zbožnými slovy, že to je k větší Boží slávě, že tím Pána Boha uctíváme.

A co ano: Promýšlet, do čeho bychom měli investovat a také to uskutečnit.

Není potřeba se stydět a stranit lidem, kteří do šedé ekonomiky patří a vyznají se v ní. Třeba se tam přiučíme a vymyslíme nějaký geniální jednoduchý plán, jak pomoci potřebným.

Učit se smysluplně rozhazovat: tedy promíjet dluhy a nabízet odpuštění. A tady už nejde jen o finanční dluhy. Připomeňme si, že v modlitbě Otčenáš prosíme: odpusť nám naše viny (originál říká dluhy), jako i my odpouštíme našim viníkům (dlužníkům).

Abychom nesešli nějak z cesty, čtení z proroka Ámose nás varuje:

Podlehnout majetku tak, že nám jde o zisk na úkor chudých, vdov, sirotků,

Podlehnout penězům tak, že už jde o zisk za každou cenu. Zisk má větší hodnotu než člověk.

Přiživovat se na úkor druhých. Jde o to mít a ne o to být.

A podobenství to říká takto: Nelze sloužit dvěma pánům, neboť jednoho budete nenávidět, a druhého milovat, k jednomu se přidá, a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.